

C-421/09. sz. ügy

**Humanplasma GmbH
kontra
Republik Österreich**

(a Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien [Ausztria]
által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„EK 28. cikk és EK 30. cikk – A nem teljesen ingyenes véradásból származó
vérkészítmények behozatalát tiltó nemzeti szabályozás”

A Bíróság ítélete (első tanács), 2010. december 9. . . . . I - 12871

Az ítélet összefoglalása

*Áruk szabad mozgása – Mennyiségi korlátozások – Azonos hatású intézkedések – A nem teljesen ingyenes véradásból származó vér és vérkomponensek behozatalát tiltó nemzeti szabályozás – Igazolás – A közegészség védelme – Megengedhetlenség
(EK 28. cikk és EK 30. cikk; 2002/98 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 20. cikk, (1) bekezdés, és 21. cikk)*

Az EK 30. cikkel összefüggésben értelmezett EK 28. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely előírja, hogy a vér vagy a vérkomponensek más tagállamból történő behozatala csak az a – nemzeti készítményekre szintén alkalmazandó – feltétellel megengedett, hogy az e készítmények alapjául szolgáló véradás során a donorok nemcsak díjazásban nem részesülhetnek, hanem még az e véradással kapcsolatban felmerült költségeiket sem téríthetik meg ez utóbbiak számára.

Az ilyen szabályozás – amely egyfelől annak biztosítására irányul, hogy a szóban forgó tagállamban forgalmazott vér és a vérkomponensek magas szintű minőségi és biztonsági kritériumoknak feleljenek meg, másfelől az emberi vér és vérkomponensek gyűjtésére, vizsgálatára, feldolgozására, tárolására és elosztására vonatkozó minőségi és biztonsági előírások megállapításáról szóló 2002/98 irányelv 20. cikkének (1) bekezdésében ki-mondott, az önkéntes és térítésmentes véradás ösztönzésére irányuló cél elérését célozza – megfelel az EK 30. cikk által elismert közegészségügyi törekvéseknek. E célkitűzések ennélfogva főszabály szerint igazolhatják az áruk szabad mozgásának akadályozását.

Azonban önmagában tekintve azon követelményt, miszerint a véradásnak a donor részéről felmerült költségek bármiféle megtérítése nélkül kell történnie, e követelmény nem szükséges a vér és a vérkomponensek minőségének és biztonságának a biztosítása érdekében. Ezt a megállapítást megerősíti az a körülmény, hogy a 2002/98 irányelv és az ezen irányelv által hivatkozott, az Európa Tanács tagállamai Miniszteri Bizottságának R (95) 14. sz. ajánlása sem követeli meg a véradás teljes ingyenességét, hanem azt írja elő, hogy az elismerés szerény formái, a frissítők, valamint a véradással kapcsolatos utazási költségek megtérítése összeegyeztethető az önkéntes és térítésmentes véradással, ily módon e tényezők nem tekinthetők úgy, mint amelyek veszélyeztetik ezen véradások minőségét és biztonságát, valamint a közegészség védelmét.

Az ilyen szabályozás ennélfogva túllépi az elérni kívánt célnak – nevezetesen a vér és a vérkomponensek minősége és biztonsága biztosításának – a megvalósításához szükséges mértéket.

(vö. 33., 43–46. pont és a rendelkező rész)